

2.

et tãndẽ deficientibz temporalibz etiã de-
ficiãt spũalia que sine eis diu stare non
possunt. Vnde si aliqua psona habens
et comportans sufficiẽtiam tãtũ pro
uictu et vestitu et alijs vite necessarijs
recipiat. Per hoc non leditũ intentio legis
latoris s̃ cum ea ampliãtũ salus aĩarũ
scãnde aut cõstitutio vidẽ intentio esse
ne exigatũ aliq̃ tãtũ a psona recipiẽda
tãquã precũ religionis qd̃ est maĩse
ste s̃monacũ. Verũ aut̃ est si exigeretũ
aliq̃ tãtũ ex alia causa et intentioẽ s̃z
pũecessaria sustentatioẽ psonẽ recipiẽde
cũ monasteriũ de pũentibz et bonis
suis non p̃t nec sufficit providere

B. reuiter prodeclaratioẽ

huius materie opus ẽ habere in scriptis
constitutioẽ. Bonifacio octauũ. capto. per
iculoso De statu religiosorũ libro sexto. et
constitutioẽ. Verbum quintũ q̃ incipit. Le
In vinea dñi p̃alligatis quibz p̃hibite
et p̃lectis possit subscrip̃te g̃clusiones
et consideratioẽ colligi ad informatioẽ
recipiẽtũ ut caute p̃cedat et s̃monacũ
aĩã p̃cautã deũtent

Prima conclusio Cinglibz Mona.